

## Diyalog Kurmak Üzerine

İçeriği Yazan: [Burhan İŞCAN](#) [1] Zaman: Salı, 18/12/2012 - 12:07

**Yazar:** BURHAN İŞCAN

**Yazının Yazıldığı Tarih:** 18.12.2012

SORUN ŞU; AKP NİN GİTMESİNİ Mİ İSTİYORUZ, SORUNLARIN BİTMESİNİ Mİ?

Ülkemiz insanları, uzunca süren bir süreç içinde Siyonist Emperyalist Kapitalist Sistemin işgal politikalarından olan, “yolsuzluk ekonomisi politikaları” ve bunlarla iştigal eden politikacılarla yönetilmeye o kadar çok alıştı ki; şimdi insanlarımız bu alışkanlıktan ve ezberlerinden bir türlü vazgeçemez olmuş durumdalar. Bu politikalarla yöneten politikacılardan asla vazgeçemez duruma geldik.

Sokaktaki vatandaşa, AKP gitsin mi diye sorduğunuzda; hemen yarısı evet diyecektir. Diğer yarının yarısı kalmasına başka alternatif olmadığı için, kalan kısmı da AKP taraftarı olmaktan nemalandığı için kalmasını isteyecektir.

AKP nin gitmesini isteyenlerin yarısı, sıra bizim partiye gelsin bizde partizanlıktan nemalanalım; diğer yarısı da nefrettirme politikası sebebiyle istemektedir.

Bu durumda da, ortaya çıkan tablo; ülke vatandaşlarının pek çoğunun, yolsuzluk ekonomisi politikalarından nemalanmak arzusunda olduğu göstergesidir.

Yani çoğunlukca istenen şey; ülke sorunlarının bitmesi değil, sadece AKP nin iktidarı terk etmesidir. Çünkü bütün sorunların baş müsebbibi görülmektedir AKP

Nerden uyduruyorum bunları?

Hayır uydurmuyorum, gerçekler ortada.

Etrafınıza bir bakın; rüşvete veya yolsuzluğa ucundan, sınırından da olsa karışmamış insan varmı çevrenizde?

Rantiyecilikten nemalanma dönemini kapatmak insanlar zul gelmekte.

HUKUK örf ve adetlere bağlı olarak, din anlayışına bağlı yaşam şekline uygun olarak ve en nihayet yaşamdaki sorunlara bağlı olarak tesis edilir. Toplumun (çoğunluk kısmının) yaşamını düzenleyici olarak tesis edilir. Hukuk kuralları yazılı=kanunlar ve yazılı olmayan kurallar olarak uygulanır. Yazılı olmayan kurallar ahlak kuralları, örf ve ananeler gibi kurallardır. Toplum genelde bu kurallara rağbet eder. Yazılı kuralları da bu kurallar gibi olarak var sayar. Bu sebeple herkesin kafasında kanunlar başka başkadır. Adalet yorumlarımız ve anlayışlarımız saatlerimize benzer. Her kesin saati hemen hemen yanlışı gösterir, ancak herkes kendi saatine güvenir. Yazılı kurallar saatlerimizin yani adalet yorumlarımızın ayar noktasıdır. Yani kanunlar bu derece önemlidir. Bu önem verilmezse çıkan veya çıkarılan kanunlardan birkaç kişiyi suçlamak yanlıştır. Kişinin en büyük düşmanı yine kendisidir. Kişi müsaade etmedikçe kimse ona düşmanlık yapamaz. Kanunlar devletlerin yada devletleri idare eden iktidar partilerinin politikalarına uygun olarak çıkarılmaktadır. Bir politikayı ancak bir kaç kişi oluşturabilir; ancak hemen hepimiz bu politikaları eleştirmek, yargılamak ve hatta politika üretmek yeteneklerine muktedir olmak zorundayız. Bunu yapamıyor ve başkalarından bekliyorsak şikayet hakkımız yok demektir. Eğer toplum bilgi toplumu değil ve politika oluşturma ve eleştirme olgunluğunda değilse, ki bu; kültür seviyesine bağlıdır. Bu durumda “Akil Adamlar Meclisi=Senato” gibi bir kurumsal organın varlığına ihtiyaç vardır. Bu kurumsal organ çoğulcu katılımcılık anlayışında efkarın da fikirlerini yansıtır. Devlet işlerine karışmayanlara, sessiz kendi iş ve güçleri ile uğraşan sade vatandaşlar değil; hiç bir işe yaramayan boş insanlar olarak bakılmalıdır. Böyle bir toplumda

yalnızca AKP nin değil, “böyle başa böyle tarak” tabirinden toplumun suçu çoktur. Ezberler;bilinçli toplum, BİLGİ TOPLUMU olmakla bozulur. Bilgi toplumu oluşmamasında ise; BELAMLARIN (ilmiyle amel etmekten ziyade o ilmi çarpıtarak insanlara uygulattıran alimlerin) rolü çok büyüktür. Bu nedenle; SİYONİST KAPİTALİST EMPERYALİST DÜZENİN PARÇALA BÖL VE YÖNET POLİTİKASINA UYGUN OLARAK NEFRETTİRMEYİ SAĞLAYAN YOLSUZLUK EKONOMİSİ POLİTİKALARINI OLUŞTURAN BELAMLAR; SİSTEMİN BEYNİNİ OLUŞTURMAKTADIR. Sistemin kalbi bankalar, otorite ve otoriteye hizmet eden HAMAN=devlet adamları; sistemin diğer unsurlarıdır.

Bu unsurlarla savaşıp, sorunları bitirmek; sistem mağdurluğundan kurtulmak toplumun bilinçlenmesine bağlıdır.

Ancak önemli olan bilgi değildir hiçbir zaman, önemli olan ilgidir her zaman.

İlgi önemsemektir. İlgi özen göstermek ve dikkat etmektir.

Eğer bilinçsiz bir toplum varsa ortada, bu sonuca etki eden tek sebep ilgisizliktir.

“Özgürlüğün en büyük düşmanı, halinden memnun kölelerdir.”

Bu durumda sistemin bizleri nasıl köleleştirdiği ortadadır. Rüşvet ve yolsuzluklar, rantiyecilik gibi toplumsal hastalıkların yanı sıra borçlanma tuzağına düşüren zafiyetlerimiz de hep ilgisizlikten kuvvet bulmaktadır.

Bu ilgisizliktir ki bizi diyalogtan uzaklaştırmaktadır.

Garip ama gerçek; ben AKP nin diyalog yanlısı olduğuna bir çok kez şahit oldum. Buna sebep, zorun oyun bozdurmasıdır. AKP liler de kendilerine oyun bozduracak zorla karşı karşıya kalmamak için sıklıkla kamuoyuna müracaat etmekte ve diyalog çağrısı yapmaktadır. Ancak çok az kişi diyalog içinde bulunmaktadır.

Bunun nedeni de DİYALOG anlayışımızdan kaynaklanan diyalog eksikliğidir.

Geçenlerde başbakanımız Mısır'ın yeni cumhurbaşkanı Musti'ye diyalog çağrısında bulundu. Bu çağrıyı duyanlar ise başbakanı diyalog karşıtı diye ilan ediverdiler. Evet bende AKP icraatlarından hiç birini beğenmiyorum. Beğendiğim tek icraatları, zorun karşısında oyun bozmamak için diyalog yanlısı olmaları. Diyalog için bu ülkede ilkleri başlatan AKP olmuştur . Sakın AKP yi övdüğümü sanmayın ama gerçek bu. AKP iktidarı zamanında BİMER (Başbakanlık İletişim Merkezi) ve AKİM ( AKP İletişim Merkezi) internet üzerinden devreye girdi. Bunlarla birlikte AKP Sosyal Medyayı en iyi kontrol ve kullanan lider parti durumunda.

Yukarıda söyledim. Bunda amaç oyun bozduran zoru izale edip ortadan kaldırmak.

Muhalefet Partileri yeni yeni uyanıp sosyal medyada atağa geçtiler. E-Devlet oluşturmak, devletin her hücresinin e-devlete uyumuyla olur.

BİMER ve AKİM i kullanmaya 2005 yılında başladım. Sağlıktaki yolsuzluklarla ilgili ihbarlarımı önce buralara yaptım. Daha sonra her usulsüzlüğü ve yolsuzluğu burlardan AKP ye ve yetkililere duyururken çözüm önerilerinde de bulundum. Bu önerilerimin akıl kişiler tarafından incelenip, geliştirilerek devreye konulduğuna da bir çok kere şahit oldum. Çek Yasası, Arabuluculuk Kanun Tasarısı, ilaç ve Medikal Malzeme yolsuzluklarına karşı barkot uygulamalarına ve Medula Sistemine geçiş gibi bir çok önerilerimin bu diyalog içinde hayata geçtiğinin şahidiyim.

Soruyorum şimdi; bundan beş sene hatta daha fazla öncesi hangi partilerin internet üzerinden erişim sitesi vardı ve bunların kaçında diyalog başlatma imkanı buluyordunuz?

Geçenlerde Cem Yağcıoğlu'nun Güncel Meydan'da yayınlanan “POPO” başlıklı bir yazısını okudum. <http://www.edebiyatgazetesi.com/2012/12/09/popo-cem-yagcioglu/>

Yazıdan bir alıntı:

"Tayyip kimdir!? Bizim dümbük Atatürkçülere(!) göre; tek başına Türkiye Cumhuriyetini esir alan adam! Acaba!.. Beyinsiz Atatürkçülük olur mu!? Ey benim On Kasım'dan, On Kasım'a Atatürkçülükleri hortlayan 'ziynet eşyası kılıklı üst orta sınıf tabaka' ve 'fazladan iki kitap okumuş üst düzey yorumcu' kariyer sahibi ve yanaklarımın elitleri; ya mevzûdan bîhabersiniz ya da gerçekten..

Tayyip kim ola ki.. hadi diyelim ona oy verenler aptal, 'la oğlim', Kılıçdaroğlu'na ya da Bahçeliye verenler Einstein mı?.. Zırrr mısınız siz!?..

Memleket topyekûn işgal altında ve bunun tüm suçlusu gariban halk ve Tayyip efendi ha; yetmiş yıldır ebesinin elitleriyle Atatürkçülük oynayanların - ha bir de seçimlerden önce Atatürkçü diye millete dayatılan Süheyl'ler, Emine Ülker'ler- hadi onları geçtim, Çölaşanların istilâsındaki ADD nerede!"

Başkalarına aptal gözüyle bakanlar, aslında aptalların en alasıdır.

"Aristokrat" veya "Ruhban" ıktan yani sınıfsal tabakalaşma üstün sınıfı mensubu olmaktan nemalanmak için "DEVLET POLİTİKASI" oluşturmadılar.

Kendilerine mecbur olduğumuzu sandılar hep onlar. Biat Kültürü oluşturdular, "yaşa varol harbiye" diye diye. Ve bu biat kültürü ile mecburiyeti yaşattılar akıllarınca. Ve askerlik mecburi olmaktan profesyonelliğe geçemedi bir türlü.

Bu yüzden, politika üretmediler. Ürettikleri tek politika çıkarlarına hizmet eden; "yolsuzluk ekonomisi politikaları" oldu hep.

Bu yüzden, sorunları çözümsüzlükte bıraktılar hep ve çözüm politikaları oluşturmadılar.

Bu yüzden, diyalogtan kaçtılar vatandaşlar ile.

Bu yüzden sine-i millete gidemediler hiçbir zaman. Gittikleri yer hep asker oldu bu yüzden.

Bu yüzden asker; politika üretemeyen ve kısır döngüde ekonomiyi batıran siyasetten şikayetçi oldu hep.

Bu yüzden, "ekonomi batarsa hepimiz batarız" kandırmacası hakim oldu hep.

Ekonomi batmasın diye, alınan dış borçlar üreticiyi destek olsun diye değil, bir başka borcun süspansiyonunda kullanıldı hep.

Bu yüzden borç tuzağına düşürüldü bu ülke.

Bu yüzden özelleştirme ile üç paraya satıldı bu vatan ve onun ekonomi dinamikleri.

Asıl olan şey yanlış işaret etmek değildir hiçbir zaman. Yanlış işaret etmeyi diyalog içinde yaparken doğrusunu da gösterip devreye sokulmasını sağlamaktır asıl olan şey her zaman.

"Biliyorsan konuş ki alim sanıp feyz alalım; bilmiyorsan sus ki adam sanalım"

Her fikri en az bir bilgi meydana getirir. Tartışma; çürük bilgilerden oluşan fikirleri, sağlam bilgilerden oluşan fikirlerle ortadan kaldırmaktır. Bu nedenle, tartışmada bilgilerin değerlendirmesi yapılır denilebilir.

Bir fikre tartışma kuralları içinde karşı çıkan veya itiraz eden, daha sağlam bilgileri ortaya koymak zorundadır. Bu yapılmazsa tartışma olmaz. Sataşma sonradan kavgaya dönüşür ki; her kavga cehaletin ürünüdür.

Ülkemizde yüzyıllar boyunca süregelen bir moda var. Yanlış bir başka yanlışın varlığına zemin hazırlamak için işaret etmek.

Her kes tarafından kabul görmüş, doğrusu ortaya konulmadıkça; mevcut yanlış uygulama en doğru olanıdır.

Diyalog oluşsun sorunlar çözülsün diye türettiğimiz sivil toplum örgütlerine ne demeli?

Diyalogu sokak kavgası yapmak olarak benimseyip benimsetmiyorlar mı?

Diyalog yanlış olan sorunu işaret etmek değildir. Diyalog yanlış sonucu ortaya çıkaran sebepleri ve nedenleri; sebep sonuç ilişkisinde inceleyip, doğru sonucu ortaya çıkaracak sebepler türetmektir diyalog.

Simülasyon programları artık, deneme yanılma yöntemlerinin pabucunu dama attırdı.

Bilgi toplumu oluşum çağındayız artık.

Yani politikası olmayanlara (doğrusu olmayanlara) sırf yanlış işaret etti diye itibar edip aldanma çağı çoktan geri kaldı.

“Türk; öğün, çalış, güven” çağındayız ama bir türlü geçemedik o çağa.

Politika üretmek akil adamların işidir.

Akil adamları mumla aradığınız TBMM den vatandaş lehine hiçbir zaman politika üremez.

Onların ürettiği dayatma olarak sunulan politikalara uyum yasası çıkarmak değil mi?

Bu ülkenin devlet politikası oluşturacak bir kurumsal organa, akil adamlar meclisine ihtiyacı var. Ve bu ihtiyaç ta diyalog ile çözüme ulaşır.

Diyalogların zorun oyun bozması sonucu Ombudsmanlık Mercii ancak oluşturuldu. Bu yanlış adım. Doğrusu olan senato diyalogla kabul ettirilmedikçe de devam eder.

Demek ki diyalog şart.

Yunus Emre’nin dediği gibi yapmak şart yani.

“Gelin tanış olalım, işi kolay kılalım; sevelim sevillelim dünya kimseye kalmaz.”

“Tatlı dil yılanı deliğinden çıkarır.” Unutmayalım..

Sürekli ve sıklıkla vurguluyorum; bu sistemin karşısında sistem oluşturmadan, bu sistemle savaşılmaz. Siyonist Kapitalist Emperyalist Sistem, DEVLET ANLAYIŞI ve buna göre oluşmuş DEVLET POLİTİKASI olmayan her yerde meydana boş bulup hüküm sürmektedir.

Ülkemizde ki gibi parti politikalarının ya da, bazı ülkelerdeki gibi diktatörlerin politikalarının devlet politikası olarak algılatılıp algılandığı ülkelerde çok kuvvetli bir şekilde hüküm sürerek bu ülkeleri müstemleke haline getirir.

“DEVLETİN NE KADAR BORÇLANACAĞINA KİM KARAR VERİYOR?”

İşte bu karar uygulanan ekonomi politikası uyarınca verilmektedir. Ülkemizde bu karar, iktidar partisinin ekonomi politikasına bağlı olarak verilmektedir. İktidar partisinin ve parti politikalarının iyi tanınması gerekir. İktidar partisi “Yolsuzluk Ekonomisi Politikaları” üreten ve ondan nemalanan partidir. Bu politikalar; sorunların sürmesinden nemalanarak iktidar ömrünü uzatmak gayesi ile üretilen, sorunları UYUTMA ve UNUTTURMA taktiği ile sürdüren politikalardır. Bu politikalar; sınıfsal tabakalaşma üstünlüğü oluşturma gayesi ile sadece parti mensuplarını ve partizanları çıkardan nemalandırmak için türetilir. Devlet bütünlüğü değil, ayrımcılık söz konusudur yani.

Devlet Politikası oluşturmak akıl işidir. Devlet içinde büyük mutabakat oluşumu gerekir. Bu politikayı oluşturmak akıl adamların işidir. Devlet politikasını oluşturacak akıl adamlardan teşekkül kurumsal organımız yok maalesef.

1961 Devrim İhtilali Sonrası böyle bir kurumsal organ SENATO muz olmuştu. Ancak sonrasında Aristokrat Harbiyeliler ve Ruhbanların başlattığı sınıfsal tabakalaşma üstünlüğü

savaşı sonucunda 1980 Darbecileri ilk iş olarak bu organı yok ettiler. Çünkü dayatmacıların istediği yasalar geç çıkıyordu.

Yani darbe DEVLET POLİTİKASI oluşturmaya karşı yapıldı, kısır politikalar üretenlere değil. Sonrası malum.

Atatürk'ün son zamanlarında başlayan Amerikan Mandasını kabul etme arzusu, yaşanan bu süreç içinde ekonomi politikalarımızı belirlemiştir.

Ülkemizin son belamının şu sözleri, iktidarın ekonomi politikasının neye dayandığını açıkça göstermektedir. "AMERİKA DÜNYA GEMİSİNİN KAPTANIDIR" . 23.07.1997 tarihli Yeni Yüzyıl Gazetesinde Nevval Sevindi'nin Fethullah Gülen ile yaptığı röportajda geçmektedir. Ayrıca bu röportajda Amerikanın izni olmadan dünyada hiçbir iş yapılamaz demiştir. Kimilerine göre son derece haklı kimilerine göre vatan haini olarak düşünülebilir fakat burda dikkat edilmesi gereken nokta bu röportajdan bir kaç yıl sonra çıkan AKP oluşumu ve Amerikanın desteğini alarak yürüttükleri politika sonucu ulaştıkları başarıdır.

ÖYLEYSE NE YAPMAK LAZIM.

Hiçbir ayrımcılığa yani PARÇALA BÖL VE YÖNET POLİTİKASI na geçit vermeyecek, KOZMOPOLİT ÇOĞULCU KATILIMCI DEMOKRASİ YÖNETİM ŞEKİLLERİNDEN BİR OLAN YARI DOĞRUDAN DEMOKRASİ YÖNETİMİ MODELİ ile yönetilmek ve DEVLET POLİTİKASI OLUŞTURAN, ONUN İDAMESİNİ DE DENETLEYEN KURUMSAL ORGAN oluşturacak bir ANAYASA yapmak gerekir.

Amerika bu gün dünya gemisinin kaptanı ise eğer, bunu SENATO suna yani devlet politikası oluşturup idame ettiren organına borçludur.

Özetle diyalog şart. Koyunun olmadığı yerde keçiye aptıraman çelebi derler. Bu ülke vatandaşları aptıraman çelebilerle yönetilmeye mecbur olmamalı hiçbir zaman. AKP de gitsin, benzeri politikacılardan oluşan partilerde, sorunlarda bitsin; ancak önce diyalog oluşturma gelsin. Bu şart...

**Burhan İŞCAN**

[iletisim@politikadergisi.com](mailto:iletisim@politikadergisi.com) [2]

## Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [3]

**Kaynak URL (16/05/2024 - 03:46 tarihinde yazdırıldı):**

Sosyal Medya: [Facebook](#) | [Twitter](#)

<http://politikadergisi.com/okur-makale/diyalog-kurmak-uzerine>

**Bağlantılar:**

[1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/burhan-iscan>

[2] <mailto:iletisim@politikadergisi.com>

[3] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>